

สรุปการไปทัศนศึกษาดูงานวัฒนธรรมพระพุทธศาสนา
ในประเทศสิงคโปร์ และ อินโดนีเซีย
ของคณาจารย์ มจร.ห้องเรียนวัดพระแก้ว จังหวัดเชียงราย
ระหว่างวันที่ ๖ - ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

บันทึกโดย พระครูวิมลศิลป์กิจ

อารัมภบท เขียนจดคำว้าจ้อย เป็นกลอนคำว้าสร้อย แอ่วสิงคโปร์
ผดถันอึเหนา ไกลันักอักโข โบโรพุทโธ อินโดว่าอัน
เป็นการศึกษา ดูงานที่เห็น ประมาณเจ็ดวัน เนอครับ
เป็นตัวโครงการ มจร.แต่ตัก ห้องเรียนเชียงรายหั้น นั้นนอ
ไปกั้นหกพระ หนึ่งฆราวาสหนอ กำหนดตกตอ หกตุลาแมนหมั้น
ปี พ.ศ. กา ห้าสองว่าอัน จองตัวเครื่องบิน เมินแล้ว
กลับที่สิบสอง ตุลาคมแล้ว เป็นก้าแอ่วด้วย ตนเอง
บไปใจัวร์ครับ แอ่วเล่นโต้งเตง ไปแอ่วกันเอง ตามใจใฝ่ห้อย
หกพระนั้นกา หนึ่งคือข้าช้อย สองพระพรศักดิ์เนอ ท่านครับ
สามท่านพระครู พิธานแต่ตัก สี่พระครูเจ้า สาทรฯ
ห้าพระมหาพิทย์ ก็ไปดวยจรั หกพระครูสุธีท่าน ดร หัวหน้าว่าอัน
ฆราวาสกา ฤทธิชัยแมนหมั้น รวมหมดเจ็ดคน เนอครับ
แบ่งก้าการเดินทาง สองกลุ่มแต่ตัก เพราะไปโรมันหั้น เครื่องบิน
ถ้ากลุ่มใหญ่ นั้น ต้องเพิ่มทรัพย์สิน สองเท่าตัวบิน ที่ไปกั้นนี้
กลุ่มหนึ่งนั้นหนา บายโมงก่อนก็ นั่งเครื่องจากเชียงราย ไปครับ
ส่วนกลุ่มที่สอง ซื่อตัวรถบัส สมบัติทัวร์หั้น ยามแลง
กลุ่มที่หนึ่งนั้น พ่อถ้อยแลง มีสามรวมแปง ที่ไปก่อนหน้า
พระครูสุธีฯ ผอ.เอกอ้า พระครูสาทรตวย แดมเน้อ
พระมหาพิทย์แถม บไปได้รอกือ ร่วมในกลุ่มหั้น เนอเฮา
กลุ่มสองแต่ตัก สี่ท่านเป็นเถา ฤทธิชัยคิงเลา หัวหน้าว่าอัน
พระครูพิธานฯ ท่านพรศักดิ์แถมหั้น ตัวข้าแถมเนอ แมนตัก
กลุ่มสองนี้หนา ปากันออกวัด หกโมงเย็นหั้น เป็นแดน
ไปสามท่านพระ ตามที่วางแผน ดอกเตอร์ฤทธิด้วยแฟน ไปรอก่อนหน้า
หนึ่งทุ่มปถ่าย ๆ รถออกเนอเข้า บขส.เชียงราย แต่ตัก
รถวีไอพี. ทะเบียนบอกซัด กทม. หั้น เนอนาย

เลขทะเบียนรถ ที่จดจำหมาย หนึ่งสี่ แด่คล้าย หนึ่งห้าเก้าสี่ หั้น
 ตีห้าสี่สิบ ก็ผดสอดค้น วิภาวดี แด่ตึก
 จอดบริษัท สมบัติทัวร์ศรีรับ จึงลงพักหั้น เซาซา
 ล้างหน้าอาบน้ำ ถ่ายหนักเบาหนา ส้วมสามห้องกา เต็มเหยยสองห้อง
 ต้องก็เจ็บหนอ ศัตรูป่าดต้อง ปั้นป่วนภายใน เกือบปีก
 ขณะรอกัน หันคนลลลล มาพักผ่อนเปลี่ยนผ้า อาภรณ์
 กลุ่มพ่อจายนั้น ชุดเก่าสะหลอน แต่หญิงบังอร เปลี่ยนผ้าหมดเสียง
 เข้าไปนั้นหัน ชุดยาวเลี่ยนเกลี้ยง พ้อออกกลับมา แถมชุด
 เป็นเตี้ยกุดขา สั้นเหยยกุดคู้ด เสื้อขาวผีน้อย บางบาง
 แต่งเช็กซีล้า ผ่อปจืดจาง ทำตัวอำพราง พ้อแม่แต่ไป
 นึ่งผ่อนนึ่งกอย สังเกตที่ใกล้ สาวน้อยใหญ่กา ก็แล้ว
 มันเป็นอะหยัง พ้อราร่างแก้ว วัฒนธรรมไทยหั้น หายไป
 เป็นที่สลด หดหู่หัวใจ แถมหน้อยเมืองไทย กลายเป็นเมืองจีน
 เจ็ดโมงแล้วหนา ก็ปากันขึ้น แพ้กซ์เดินทาง ต่อกรับ
 สุวรรณภูมิ ที่ได้หมายนัด ดอกเตอร์ฤทธิ์หั้น ไว้ในอ
 ประตุสองปุ่น ซ่อง อี.อย่าผลอ แอร์เอเซียเนอ ตั้งอยู่ที่หั้น
 แบลโมงปล้าย ๆ ก็ผดสอดค้น สุวรรณภูมิ ตามนัด
 เมื่อปะกันหมด ครบกันแต่ตึก ก็ไปปรับตัวหั้น เครื่องบิน
 แล้วก็นับแบงค์ แลกไปซื้อกิน ธนาคารที่อิม ทหารไทยที่หั้น
 พ่องแลกแปลพัน พ่องแลกหมื่นว่าอัน พ่องสามร้อยดอลลาร์ ยูเอส.
 พักผ่อนหย่อนใจ กินลูกอมหลายเม็ด รอพรศักดิ์เจ้า แอ่วเดิน
 จะสิบโมงแล้ว ยังบได้เหิร พรศักดิ์แอ่วเดิน ปกลับมาเจ้า
 ท่านฤทธิชัย ต้องโทรหาเจ้า ฮ้องเรียกกลับมา ป้อกปึก
 เป็นว่าไปโอน เงินทองส่งซึก ไปหื้อเพื่อนเจ้า กรูบา
 เมื่อพร้อมตั้งหมด ครบถ้วนแล้วหนา ก็เช็กอินเข้ามา ซ่องลูกเรือตีหั้น
 ท่านฤทธิชัย คนคิดตำว่าอัน จึงโล่งจลยเลย ท่านกรับ
 10 โมงสี่สิบ ตามเวลานัด เครื่องบินเหินขึ้น จากดิน
 ลิงคปรีศรีรับ จุดหมายโผผิน ชางฮี สนามบิน นั้นเป็นที่ตั้ง
 ขณะเดินจร ป้อมบนเมฆกั้ง อากาศแปรปรวน มากนัก
 ตัวของกัปตัน ประกาศถักถัก อย่าฟังลูกเข้า ออกเดียว
 หื้อรัดเข็มขัด เอาไว้กันเหนียว ฟันคลื่นลมเดียว ก้อยเสาะยึดหื้อ
 บางจุดนั้นหนา เมฆฟ้าคือตื้อ หม่นดำทะมึน ใหญ่ล้า

บางจุดขาวใส ลวดลายหลายจัน เป็นดั่งวาดเต็ม งดงาม
 เมฆบางก้อนนั้น เหมือนต้นหมากขาม บางก้อนเหมือนทาง เดินเที่ยวเล่นเล่น
 เป็นเหมือนเหาะเหิน เดินบนวังเต็น เหยียบบนเมฆา เมฆน้อย
 ยามเครื่องตกหลุม หมู่จุ่มข้าช้อย ต่างก็ตื่นตื่น ระวัง
 ขณะอยู่ฟ้า บนเครื่องดั่งหวัง เขาหาสะตังค์ ขายข้าวบนหัน
 พระครูพิธานฯ จกตั้งคว่าอัน ชื่ออาหารเพล ถวายครับ
 ข้าวกล่อ่งเกล้าสิบ มะหมีแต่ตัก เจ็ดสิบบาทหัน เนอนาย
 บ่ายโมงสิบสาม จึงถึงที่หมาย สนามบินใน สิงคโปร์ที่หัน
 ช่องสามสิบเจ็ด ชางฮีว่าอัน ชื่อสนามบิน เขากรับ
 หัวเอาระเป่า ลงเครื่องลับลับ ไปสะแต้มเข้า ผ่านแดน
 ผอ. และคณะ มารอตามแผน ที่นอกเขตแดน ประตูออกเจ้า
 หันพระสหาย เป็นหนุ่มบ่เฒ่า คงอิมอุรา ม่วนนั๊ก
 คงจะได้หัน หลายอันแต่ตัก หมากป้าวใหญ่หน่อย กล่มยาน
 เมื่อครบทีมแล้ว ก็ถ่ายรูปกัน ที่ออฟฟิซิมตาง สนามบินหัน
 แล้วก็ไปหา สกายเทรนว่าอัน เพื่อจะออกไป ที่พัก
 ไปลงทานาห์ เมร่าห์แต่ตัก แล้วต่อเอ็มอาร์ที.หัน แลมก่า
 เอ็มอาร์ที.นั้น รถไฟประจำ วิ่งตามเส้นทาง สามสี่เนอเข้า
 สีเขียวเขียวจรั จากฝั่งกำน้ำ ตะวันออกไป ตกครับ
 ป้ายสถานี เป็น อีดับบลิว (EW) นับ 1-2-3-4-5 ดวยไป
 สายสีแฉงนั้น เหนือใต้เขียวใกล้ สถานีรถไฟ ใช้เอ็นเอส (NS) เนอเจ้า
 ส่วนสีม่วงหนา อากณย์เข้า ไปอีสานเนอ ท่านครับ
 ใช้ป้ายสัญญาณ เอ็นอี (NE) มานับ แต่บรรจบได้ วงมน
 ส่วนหมู่เฮานั้น บ่ได้ลับสน ผอ.ปาวน จนจำบ่ได้
 ลากแผนที่มา ผ่อกอยใกล้ ๆ จึงปอจะไป ถูกเนื่อ
 ลงที่ทานาห์ เมร่าห์บ่เกือ ขึ้นสายเขียวหัน ไปลง
 ที่ออตริ่มปาร์ค บ่ลีมไหลหลง ผอ.ปาลง ซ้ายมือว่าอัน
 แล้วเดินดวยตาม ถนนเลาะหัน ไปข้ามหนทาง แลมเนื่อ
 ที่ไชน่าทาวน์ ถนนยาวเบือ ไปรอรดเมล์หัน หล่ายตาง
 เส้นทางสายหนี่ เป็นสายตัดกลาง รถผ่านไปตาง วัตที่พักหัน
 มีรตสองสาย ที่ผ่านว่าอัน สาย 147 เนอ ฟีน้อง
 ส่วนแถมสายหนอ 961แซ่ซ้อง มารวมอยู่ถ้ำ รอคอย
 มีคนมากนั๊ก รอถ่าบ่ถอย ถือบัตร์หน้อยกอย รดมาจอดหัน

บัทรน้อยนั้นหนา กันไผสอดคั่น ต้องเอาแปะบน แผ่นทับ
 ที่อิมประตุ ที่ขึ้นนั้นกรับ หื้อคังคืดหัน จึงดี
 ถ้ำตืด ตืด ตืด ไฟแดงดีหลี เงินมันบมี ต้องเติมเนอเข้า
 ส่วนจุมหมุ่เฮา ผอ.เอกอ้า จกแจกปิ่นเนอ ฟัน้อง
 สักกำนั้นหนา 147 ต้องก้อง ก็มาจอดหัน รับเอา
 นั้รตจากหนี สามสถานี่เขา ก็ถึงวัดเฮา ที่พักว่่าอัน
 วัดอานันดา เขาเรียกกันหัน ชื่อเต็มอนันทะ เมตยารามกรับ
 เก็บข้าวเก็บของ เข้าไว้ที่พัก หยุดยั้งอยู่หัน กำเดียว
 ประมาณกะไว้ ที่ได้แลเหลียว พักหันกำเดียว สิบนาที่ว่่าอัน
 แล้วยก็เดิวจร ออกวัดสอดคั่น จะไปเซนโต- ซ่ากรับ
 ออกวัดน้อยเดิว หากันเล็กลัก พรศักดีหายจ้อย บมี
 จึงรออยู่พัก สะพานลอยดีหลี สิบกว่านาที่ ก็บมาเจ้า
 ฟ่องว่่าสงสัย เจ็บต้องวิ่งเข้า ห้องน้ำที่บน ห้องพัก
 ฟ่องว่่าคงลิม การ์คหน้อยแต่ตัก ฟ่องว่่ามัวถ่ารูป ป้ายวัดเฮา
 เมื่อบหันผด สดมาก้วนเก้า ผอ.ของเฮา บอกไปเตื่อะอัน
 พรศักดีนั้นหนา บ่อดอยากัน ภาษาก็ดี อะละ
 คงจะถ้องถาม ญาติโยมตุ้พระ ในวัดที่หัน นั้นนา
 แล้วยก็เกิดรถ เก้าหกหนึ่งหนา บัทรตะโป๊ะกา ตีตัวนั่งได้
 ละท่านพรศักดี อยู่วัดนั่งให้ เฝ้าอยู่ห้องนอน ที่พัก
 จุมหมุ่เดิวจร แอ้วห่างลึบลับ แอ้วเพื่อพรศักดี แล่วนอ
 ผอ.ปาเลี้ยว เดียวทางบนหนอ บางครั้งยึดคอ ผอลงลุ่มได้
 เดียวผ่อเดียวกอย สิ้นค้ำมากไป แต่มันแพงเกิน ท่านกรับ
 บิดขึ้นบันได บิดไหลลื่นนับ บิดมุดสู่ห้อง ใต้ดิน
 แอ้วม่วนแต่ ๆ เดียวจันเจ็บตั้น วกวนจนวิน เมฆหัวเมฆเกล้า
 กะจะไปหา กระจเข้าเนอเจ้า จะจีข้ามไป ฝั่งปุ่น
 ไปเซนโตซ่าเนอ จะได้น่าลุ่น แต่มันลูจ้อย ห้ามไป
 หื้อไปขึ้นรถ ไฟฟ้าเลื่อนไหล ต้องขออภัย เสียเวลาหน้อย
 จึงปากันไป เดินกลับปึกจ้อย ไปทางที่มา ตะเจ้า
 วกไปเวียนมา ห่างจากกระจเข้า สามช่วงตึกหัน เนอนาย
 ชั้นสี่ปุ่นกรับ เป็นจุดเป้าหมาย สถานีรถไฟ เขาอยู่ที่หัน
 ปากันซื้อตั๋ว สามเหรียญว่่าอัน สำหรับข้ามไป แม่นตืด
 เซนโตซ่ากา เป็นเหมือนกาดนัด สวนสนุกเล่น งดงาม

ถ้าเปรียบไปแล้ว เหมือนสวนสยาม ตามแต่ไผ่มัน จะกอยพ่อหื้อ
ถ้าพ่ออันใด ก็ต้องจ่ายหื้อ ซื่อเป็นจุดไป แต่ตัก
ผอ.จิงจวน ซื่อบัตรเพิ่มครับ พ่อน้ำพุเต้น ระเบ้า
ลิบเหรียญเนอครับ เขาแสดงประจำ ทุ่มสี่สิบตั้งวัน สวยงามเนอเจ้า
เมื่อเข้าไปถึง หันสิงโตเฝ้า ที่หน้าสถานี เนอครับ
ฮ้องเมอร์ไลอ้อน ทาวเวอร์แต่ตัก สิ่งใหญ่ปากอ้า เคนงาม
รอบรอบที่นั่น คนแอ่วหลายหลาม จัดสวนสวยงาม นำชมยังไป
ในแต่ละจุด ถ่ายรูปสวยได้ บ่ต้องกลัวใด เลยครับ
ถัดเมอร์ไลอ้อน ทาวเวอร์แม่นตัก เขาปั้นงูยักษ์หัน ลายเลน
หื้อมันพ่นน้ำ ผู้ใส่เต้าเหน ปลาหางกระเบน กระพุนกึ่งเหนียว
ประดับประดา กระเบื้องกอดเกี่ยว เขียวเหลืองแดง ซะปะ
พ่อดูหลากสี งามดีอะละ จึงถ่ายรูปหั้น หมูเฮา
แล้วเดินถัดละ ขึ้นไปบนเขา เพื่อจักไปเบา ลวดขึ้นหอหั้น
มันเป็นหอสูง ชมวิวว่าอัน เขาฮ้อง “สกาย ทาวน์เวอร์” แต่ตัก
ซื่อขึ้นไปบน ลิฟท์วนรอบครับ ลิบสองเหรียญหั้น ต่อคน
หั้นวิวทิวทัศน์ ทัวเกาะสกล ลิฟท์มันปาวน จันรอบกูด้าน
ถ่ายภาพรูปกัน เอาฉากหมู่บ้าน มีสุขสำราญ ยิ่งล้ำ
หั้นน่านน้ำเขา เรือจอดเต็มน้ำ เพราะเป็นท่าเข้า ของเรือ
เมื่อลงจากลิฟท์ ก็ออกทางเหนือ หันคนคลอเคลีย ถ่ายรูปกันหั้น
มุขก็สวยดี ดอกงามแถมอัน ตึกมีชื่อติด ดวยพร้อม
จึงถ่ายรูปกัน เป็นกลุ่มลายล้อม มีตึกเป็นฉากกัน บังงาม
ในขณะนั้น ต่างก็สอบถาม เวลวันยาม ก็โมงแล้วเจ้า
พ่อนาฬิกา หนึ่งทุ่มเหยียบเข้า จึงปากันลง ทำน้ำ
เพื่อไปพ่อถ้ำ แสดงเลิศล้ำ น้ำพุมันเต้น ระเบ้า
หนึ่งทุ่มสี่สิบ เขาเล่นประจำ แสงสีส่องนำ ระเบ้าน้ำเต้น
แสดงแสงสี เขียวเหลืองลายเส้น น้ำเงินแสงแดง ทั้งแต่
มีภาพยิงสาว สวยงามแต่แท้ ผคน้ำพุหั้น ออกมา
การ์ตูนม้าน้ำ กุ้งก้ามกร้ามหนา ปลาน้ำแถมกา ฉากงามเนอข้า
ที่พื้นฝั่งหนอ พ่อบัวจ้อ มีคนออกมา ลำพอน
ประกอบลีลา ต่างมาก็เก๋อ้อน ที่หน้าหมู่เจ้า ผู้ชม
น้ำพุพุ่งปืด สีทศเหมาะสม แสงไฟตัดตรง หลากสีขอดีเยี่ยม
น้ำมันพ่นไฟ ขึ้นไปเสียมเหลี่ยม เป็นพุ่มโมงโมง สีทศ

ภาพเหล่านี้หนา ยกห้อ่านฤทธิ์ เก็บใส่ในกล่อง หมดเลย
 คนพ่อกั้นกั เต็มหมดท่านเหย เหายยังบ่เกย หันคนนั๊กอย่างอ้อ
 สองท่มลืบนอ กัจบลงหนึ่ ต่างสู่นกัันไป ขึ้นรด
 เร้วไผเร้วมัน เต็มทางบัด ๆ จันเจ้าหน้าทีกััน เกิดเฮา
 แบ่งเป็นซุด ๆ ตามหลักของเขา เพราะทางบ่ ยาว ข้ามน้ำเต้าอัน
 ออกเซนโตซ่าหนา ปากัันสอดคััน ลงไปได้ดิน หารถ
 รดไฟสายเขียว สถานีที่ไน่ด อัดบับลิวหกััน เนอนาย
 ไปออตรัมปาร์ค ทางทีสุดสาย เพื่อจักเดินไป ทีพักว่่าอัน
 สามท่มกว่าหนา จังผดสอดคััน ทีไชน่าทาวน์ ถิ่นเจ็ก
 แล้วข้ามถนน ไปตามสะเป็ก ทีเขาจัดหื้อ ข้ามทาง
 ไปรอขึ้นรด ป้ายทีตัดกลาง คนรอรอราง นั๊กบอดนั๊กใบ้
 สักสิบนาที รถมารอดใกล้ สายหนึ่งสีเจ็ดมา จอดรับ
 ใช้การ์ดบัตรงาม แตะปุ่มก่อนครับ จังนั่งรดได้ เนอนาย
 จากตัดทีนี้ จันถึงทีหมาย สามป้ายบ่คาย ถึงวัดพักััน
 ถึงวัดแล้วหนา หน้าวัดปิดกััน มันเด็กแล้วนา ฟีน้อง
 ต้องอ้อมไปหลัง ทีรถจอดช้อง เป็นทางรดขึ้น วัดเนอ
 เข้าวัดแล้วนั้น ทุกท่านบ่เปลอ ปานะก่อนเนอ ต้องฮ้องสะบั้น
 แล้วถามสงสัย พรศคคีว่่าอัน ว่่าเป็นจาใด กัันครับ
 ถึงบ่ไปตวย แอวกัันแต่ตัด รื่อว่่าปวดต้อย เก็บใส่ปั้มพัง
 รื่อป็อกกะแตก เก็บแข็งปวดหลัง รื่อว่่าการ์ดงาม มันหายพรากหน้า
 รื่อว่่าไขขาน อู้เพลินจันหล้า จังลืมไปตวย แอว่ครับ
 ต่างคนต่างถาม พรศคคีลืบลับ เพราะอยากรู้ได้ ใจความ
 พรศคคีท่านพระ จังตอบคำถาม บ่ใจเนื้อความ ทีกล่วมาหั้น
 มันเป็นเพราะผม ส่องกล้องว่่าอัน ทีประสู้วัดเนอ ท่านครับ
 ส่องไปถอยไป หมู่ไปลืบลับ ผอบัันได้ สักคน
 เหลียวขวาแลซ้าย หมู่จุมหายหน จังเดินขึ้นบน เข้าวัดไปจ้อย
 บ่ได้ติดตาม ยึดหื้อสักหน้อย ทีสะพานลอย เลยครับ
 นึกว่่าหมู่จุม ละไปลืบลับ ทังตัวข้าหน้อย หนีไป
 เมื่อฮู้แน่ชัด ต่างก็ปลอกใจ พรุ่งนี้ก่อโยไป ว่่ากันใหม่เจ้า
 แล้วต่างทยอย สรงน้ำสระเกล้า เพื่อพักหลับนอน หย่อนฮั้ง
 พระครูสาทร สรงน้ำลั้งลั้ง แล้วปานะหั้น หิวแรง
 เสร็จแล้วก็พัก พ้อถ้อยแถลง คงจะหมดแรง หลับก่อนจู้ผู้

ส่วนจาวหมุ่มจุม นั่งสูมพู่ฮู้ ถึงตารางไป พุทนี
 ผอ.ชี้แจ้ง แดลงกล่าวจี จะขีรตผู้ แอ่วเอา
 เขาจัดไว้แล้ว จ้างรถเมืองเขา เลขาหนึ่งเฮา เขาจัดข้างหื้อ
 เลขาหนึ่งกา เขาคอยฮืดหื้อ เป็นธุระดี แต่ตัก
 เขาเป็นคนไทย เขียงรายเนอครับ แม่สรวยแห่งห้อง ก่อนมา
 ทำงานที่วัด ตำแหน่งเลขา ของวัดอนันดา เก่งดีว่าอัน
 เป็นยิงคนเดียว ที่วัดที่นั่น เพราะกฎหมายมัน บังคับ
 ต้องเป็นชมรม ก่อนจะตั้งวัด มีกรรมกำรหัน คอยคุม
 เจ้หนึ่งตัวน้อย ทำงานสุขุม หลวงพ่อชื่นชม ใ้วางใจได้
 มีลูกหนึ่งสาว ขาวสวยแต่ใ้ หันจากรูปเนอ ท่านครับ
 แม่อดว่างาม หมอได้ทายทัก จักเป็นแม่เจ้า นางงาม
 เมื่ออยู่จำแล้ว พักนอนบ่หมาง สักกำเสียงครง เสียงขบปัดบื้อ
 ดึงซ้ายและขวา ครืดครือครืดครือ แข่งกันขบคัง แต่ ๆ
 ท่านฤทธิชัย คนเดียวเป็แ้ว นอนปล้ำดินหัน เนอนาย
 แปรตุลาครับ ดีห้าเป็นหมาย ต่างก็ขยาย ลูกไปล้างหน้า
 อาบน้ำแต่งตัว สระหัวเหมียคผ้า เตรียมร่วมสังฆา ทำวัตร
 เจ็ดโมงเป็นเกณฑ์ กำหนดแน่ชัด เป็นกิจที่ต้อง กระทำ
 ส่วนพรศักดิ์นั้น เข้าครัวช่วยตำ ลูกมือคอยทำ อาหารน้ำข้าว
 นอกนั้นร่วมกัน ทำวัตรเช้าเจ้า มีญาติโยมมา ร่วมนั้ก
 จันเต็มวิหาร เสียงดังฟังชัด ตั้งใจผู้ ยิงจาย
 นึกว่าไทยครับ เขาตั้งใจหมาย แต่บ่ใจไทย เป็นสิงคโปร้วว่าอัน
 ใ้ใ้รู้ใ้หัน การเผยแผ่หัน ของพระสงฆ์ไทย ถิ่นนี้
 นำปฏิบัติ เป็นตัวอย่างจี หื้อเขาพ่อด้วย ตนเอง
 อนันดานี้ วัดไทยเจ้ ๆ ถิ่นเจ้าถิ่นเพล สะดวกว่าอัน
 แปรโมงอาหาร ระฆังก้าง ๆ ต่างก็เดินไป ถิ่นครับ
 ถิ่นเสร็จแล้วหนอ ก็ออกจากวัด ไปขึ้นรถตู้ คันยาว
 จอดที่หน้าวัด สีเหลืองปนขาว เจ้หนึ่งแรวราว ปาแ่อวนอข้า
 จุดแรกไปหา สมาคมแหล่งหล้า ที่สมัชชา ชาวพุทธ
 ถนนเกล้ง ย่านวรนุช ลอร์ ชาวสีหัน เขตแดน
 เป็นตึกหกจัน ทรห่านเหลือแสน หนึ่งสองเป็นแดน ทำงานว่าอัน
 จันที่สามไป ถึงหกเขตชั้น จัดเป็นห้องเรียน ธรรมะ
 ใ้ใ้ศึกษา กระบวนการพระ ที่จัดอยู่หนี่ ทุกมุม

ห้องเรียนจัดไว้ได้ดีสุขุม มีเบาะวางมูม ตำรองไว้ถ้า
 ผู้เรียนของเขา ดึงเต่าหนุ่มหน้า ดึงยิงและจาย ท้าวทิศ
 เป็นหลักศูตรของ สมัชชาคิด ซึ่งเน้นนักด้วย หลักธรรม
 เรียนสามัญแล้ว ทำกิจกรรม สมานา มีเบาะนั่งหัน
 เก็บเล็กเซอร์หนี เบาะวางว่าอัน สวดมนต์เรียนธรรม แต่ตั้ง
 ได้ศึกษาดู การเผยแผ่ครับ ของศาสน์พุทธหัน ชื่นชม

พอสมควรแล้ว แอ้วพอเหมาะสม เวลาสิบโมง ก็ลาจากหัน
 ไปศึกษางาน วัดโปคาร์กชีว่าอัน ก่อนจะฉันทเพล กันครับ
 ส่วนเจ้หนึ่งกา ขอแยกตัวแต่ตั้ง ไปเตรียมเพลหื้อ ก่อนเนอ
 แล้วก็ออกรถ ไปตามเสนอ โปคาร์กชีเนอ จุดหมายที่ตั้ง
 เป็นวัดของจีน บ่ต้องสลั่ง เป็นวัดใหญ่โต แต่ตั้ง
 ชึ่ง มจร. ได้เฟ้นเลือกคัด หื้อเป็นที่ตั้ง มหาลัย
 เรียกสถาบันสมทบ ที่อยู่แคนไกล่ ศักดิ์ศรีของไทย กระจายเกริกก้อง
 สิบโมงชาวหนอ มาถึงล้องๆ ฝนซัดตกตวย แลมครับ
 ศึกษาดูงาน สักกำแต่ตั้ง ก็ปีกปอกเต่า ออกมา
 กลัววัดเพลครับ ถ้าแอ้วเมินหนา เพลแล้วก้อยมา แอ้วแถมก็ได้
 เพราะที่ฉันทเพล มันไกล่บไกล่ อยู่พะยาเลบาร ปูนเนอ
 ที่สำนักของ ดอกเตอร์เอ้อเทือ สุทธิมลเจ้า ครอบา
 ซึ่งเจ้หนึ่งนั้น ไปเตรียมข้าวปล่า รอหันแล้วนา ต้องไปฉันทหัน
 สิบโมงห้าสิบ ออกโปคาร์กชีว่าอัน ไปหาสุทธิมล ท่านพระ
 สิบโมงชาวเอ็ด ฝนตกบ่วะ ก็ถึงที่หัน พอดี
 เมื่อได้ทายทัก เจ้าสำนักดีหลี ต่างก็พาที ต้อนรับขับสู
 สักห้านาที ที่จำฟู้แล้วก็ฉันทเพล กันครับ
 ข้าวปล่าอาหาร อร่อยล่ำแต่ตั้ง อาหารเลิศหัน สิงคโปร์
 ข้าวหนมผลไม้ มากมายอีกโข ลูกท้อเม็ดโต ปิ้งหนมหน้อย
 ต้องอิมแล้วหนา นั่งจ้ำจ้อยหรือย ปล่อยหื้อโยมเอา ต่อเนอ
 ขณะรอกัน เจ้าสำนักเอ้อเทือ บอกหื้อใคร่ได้ อันใด
 ก็เอาไปเตอะ บ่ถ้าเกรงใจ หนังสื่อทั่วไป ซิติแถมหัน
 ผ้าห่มแถมหนอ มัดละสิบว่าอัน หื้อหอบเอาไป เตอะครับ
 ผอ.สุธีฯ บอกพรศักดิ์นับ เอาหนังสือหัน ไปตวย
 ซิติแถมเนอ ใส่ถุงใบสวย ผ้าห่มแต่โยย เอาไปบ่ได้
 เพราะว่าเครื่องบิน เก็บแพงมากบ่ บ่คุ้มกับเงิน แต่ตั้ง

เมื่อญาติโยมเขา ก็น้ำข้าวแล้วครับ ล้างด้วยจันเลี้ยง แล้วนอ
 จากนั้นจวนกัน แอ้วต่อแถมหนอ กลับไปใหม่หนอ ไปคาร์กชี้หัน
 ส่วนตัวเจ้หนิง บอกได้ว่าอัน แต่ขอส่งคน ไปพัก
 เขาเป็นน้องสาว จากไทยแต่ตั้ง มาซื้อปั้งเล่น ผลาญเงิน
 สองสาวน่ารัก อายุบ่เกิน สามสิบย่างเดิน หุ่นดีว่าอัน
 คณะเลยแซว ชื่อเจ้ที่หัน หันเงางาม เก็นเจ้
 จึงเอาไปเก็บ ละไว้เฮ้เต้ ที่บ้านพักหัน ตนเอง
 ส่งสองสาวแล้ว รถก็โด่งเต่ง ไปวัดก่อนเพล ไปคาร์กชี้แถมหัน
 ศึกษาฝากอัย วัฒนธรรมเขตชั้น ที่วัดเขาทำ แต่ตั้ง
 ด้านการศึกษา มีมัธยมด้วยครับ ของประเทศนี้ เนอเฮา
 อุดมศึกษานั้น ของไทยตึงเถา สถาบันเฮา สมทบว่าอัน
 ด้านบริหาร จัดการที่หัน มีเมรุเผาด้วย แม่นตัก
 ส่วนกระดุกกา มีตึกเก็บซัด สูงใหญ่กว้าง เต็นา
 ตึกหนึ่งสูงล้ำ สามจันเป็นถ้ำ ตึกสองแถมกา สองจันว่าอัน
 เก็บกระดุกเขา ที่เผาที่หัน จันเต็มหมดเลย ท่านครับ
 ตึกสามจันหนา ทับกันเป็นตึบ สองสามจันหัน เนอนาย
 ตึกสองนั้นแต่ เป็นลื้อคคิดค้าย ราคาทั่วไป เริ่มสามพันห้า
 ระดับพอดี กับสายตาซื้อหน้า เก้าพันแปดเนอ ท่านครับ
 คนเป็นอยู่ดี คนตายเลี้ยงแต่ตั้ง ญาติมากราบไหว้ วิญญาณ
 บริจาควัด อุทิศบูรพาจารย์ กิจกรรมเบิกบาน มีทุกวันเจ้า
 เมื่อได้ศึกษา วัฒนธรรมแบบเบ้า จันเข้าใจดี กันแล้ว
 ก็กลับหลังหัน พอราร่างแก้ว ไปต่อที่ใกล้ เซานอน
 ไชน่าทาวน์ครับ แห่ลงแอ้วเดินจร ไหว้พุทธบิดร ที่วัดพระเจี้ยวแก้ว
 ได้ผ่อศึกษา พิพิธภัณฑ์แอ้วแล้ว จันสอง-สาม-สี่หัน แถมเนอ
 เขาจัดนำพระ พุทธรูปเสนอ ของเก่าแต่เนอ พิพิธภัณฑ์ที่หัน
 เมื่อแอ้วไหว้สา พระพุทธรัดังอี่ จันพอใจเฮา กันแล้ว
 ก็กลับลงมา พอราร่างแก้ว ฝนก็อ้อยได้ ตกมา
 จิงนั่งหลบยั้ง ที่ประตูหนา ผู้มีศรัทธา ถวายเงินปันหื้อ
 รูปละหนึ่งซอง ห้าเหรียญยี่ดหื้อ จิงอำนวยพร เขาครับ
 พวกกลุ่มหนุ่มสาว เข้ามาลื้อบลับ ขอถ่ายรูปด้วย ด้วยคน
 ท่านมหาทิพย์ เจริญเลยทุกต้น ถ่ายกับหน้ามด หนุ่มแรวสาวหน้อย
 จากนั้นเจ้หนิง ปาเดินสร้อยหรือย เลี้ยวซ้ายเข้าไป ข้างวัด

ไปแวะต๋มกิน กาแฟของม๊าก ที่ร้านของผู้ คนไทย
 เจ้าของเขานั้น อุดมคติดีสไต ถิมเดิมก่อนไป ค้าขายที่หัน
 ร้านสวัสดิ์ ไทยฟู้ดส์ว่าอัน ต่างอุ้งกำเมือง ม้อนม้อน
 พนักงานเขา ก็เมืองลื้อนลื้อน อยู่ลำพูนหัน ก็มี
 สังกาแพซด ร้อนเย็นดีหลี ต๋มใจใ้ใ้ใ้มี ม๊ากกินชอบสู้
 แก้ววงใหญ่หนา บ่ใจจู้จู้ แบ่งเป็นบ้านเฮา สามต๊ับ
 เขาซ้าถววย มากราบน้อมนบ จึงป็นปอนหื้อ กำเมือง
 แล้วมอบหื้อพระ ค้ายข้อมือสีเหลือง จ้าริกตัวเมือง ดิดแจก้นหน้อย
 หื้อปอนแล้วหนา จิตใจเป้งป้อย หาซื้อหาชม ของครับ
 มั่นมากหลากสี เหมือนแม่สายแต่ตัก มีหลายอย่างหัน เนอนาย
 ฟ่องก็ได้ซื้อ ปากกำมากหลาย ฟ่องหมาเอาาย กุญแจฟวงหน้อย
 ฟ่องบ่ได้หยัง เดินดูสายสร้อย หยุบ ๆ ชวาม ๆ ขว้างโป๊ะ
 ฟ่องได้ชม เดินผ่อโล๊ะ ๆ เป็นคู่เดียวเล่น ชมดู
 เลี้ยวขวาเข้าวัด ที่หน้าประตู วัดแขกนำดู เขากำล้งซ่อม
 ผ้าปิดกั้นกำง ใ้เป็นก้อม ๆ บ่หื้อไ้ผกอย ผ่อเน้อ
 ตกแต่งประดับ เที้ยเบอะเที้ยเบ้อ มั่นเต็มไปด้อย ฝุ่นควัน
 พระสหายนั้น เดินขึ้นไปกำวน ที่บั้งควร เขาปิดไว้หัน
 เขาก็ตวยไป แต่บ่เมินว่าอัน แล้วยก็ลงมา ลุ่มพื้น
 หมู่แขกไวววย เอะอะคะครั้น ว่าทำอย่างอี จาใด
 แหกกฎเฮานี้ ผิดหันใ้ ไ้ ผอ.คำจาย ซอรรู้ว่าอัน
 จากนั้นจวนกัน ไปล่องเรือหัน ในสิงคโปร์ แม่น้ำ
 แล้วยก็ขอบคุณ เจ้หนึ่งยั้งล้ำ ตีส่งแ่อวหื้อ อย่างดี
 เจ้ปึกบ้านเตอะ แขกรอดีหลี ผอ.สุธีฯ จะนำแ่อวเล่น
 จากนั้นลัดค้ำง กาดหน้อยเป็นเส้น ลงสู่อิมคลอง แม่น้ำ
 เดินเลาะตวยต๋ม ริมทางฝ้งน้ำ เป็นที่พักผ่อนเล่น เขาแรง
 ดึงเต่าหนุ่มน้อย สาวหน้อยแก่แถม ต่างนั่งกอยแยง ตามฮิมฝ้งหัน
 ทำเรือฝ้งขวา เขาเปิดว่าอัน จึงข้ามสะพาน ลัดเลาะ
 ซ้อบัตร์ล่องเรือ ขาเดียวเจาะเม้าะ ลงที่จิมไ้กลี สิงโต
 เมอร์ไลออนปาร์ค ฮ้องเรียกตามโไฟ ที่เขาดังโขว้ หื้อคนแ่อวเล่น
 ผ่อตามฝ้งหนอ ร้านอาหารเป็นเส้น ฝ้งแขกไทย นั่งฮ้อง
 บางจุดก็หัน หนุ่มสาวอีน้อง นั่งกอดจูบจิม ฮิมทาง
 บ่อายดินฟ้า เทวคาผีสาง รือเป็นวัฒนธรรม โบราณเก่าเกื้อ

ปกติเป็นขอย ชวามกันนอกเคี้ยว ลูกฐานานม จุ่มพิต
 ท่านฤทธิชัย ลากกล้องมาซิด วิดีโอหั้น เล็งเอา
 สงสัยขอยครับ นุ่งน้อยเสื้อขาว เนื้อผ้าบางเบา เดียวก็ขาก็กัม
 ล่องเรือไปตาม ลำน้ำคึม ๆ ก่อย ๆ ล่องไป เตื่อน้อย
 ผดที่สิงโต ฟันน้ำคะค้อย ก็ลงแอ่วเล่น ชมดู
 เป็นจุดเด่นครับ เลิศงามสวยทรู คนแอ่วคนดู มากมายยิ่งไป
 ห้าโมงเย็นนางงานเลิกแล้วได้ ต่างก็มาเดิน แอ่วพัก
 บางกลุ่มนั้นหนอ กอดคอดอด้ก ถ่ายรูปกับด้วย สิงโต
 ส่วนกลุ่มเฮานั้น บ่ใจขาใจ ก่อยถ่ายรูปโชว์ ทีหลังว่าอัน
 ขอมิสเตอร์ ฝรั่งเศสหั้น กดกล้องถ่ายหื้อ หลายที
 ทางหลายฝั่งน้ำ ตึกสูงคิหลี สร้างบ่แล้วดี เป็นบ่อนใหญ่เข้า
 บ่อนกาสิโน เนอพออ้อยแม่ป้า แถมบ่เมินนา จักแล้ว
 จากนั้น ผอ. พอราร่างแก้ว พาเดินลัดขึ้น ฝั่งเนิน
 ข้ามข้ามแม่น้ำ กดไฟลูกเงิน ที่หื้อคนเดิน ข้ามถนนว่าอัน
 นุ่งพักอู้กัน ตั้งอิมฝั่งหั้น ลักชวานาที แต่ตัก
 แล้วรอดอูโมงค์ ผดหลายเล็กลัก เดียวกลับข้ามน้อย ปือกมา
 ได้หั้นหมากป้าว ฝรั่งเศสเขาหนา หัวผดออกมา ดันเสื้อผืนน้อย
 ท่านพระสหาย ใครหัวสร้อยหรือย เขาหยังมาบ่อาย เขียวล้า
 แล้วถ่ายรูปกัน ที่เด็กโคคน้ำ เป็นที่ระลึกหั้น เกยมา
 แล้วเดินลัดเลาะ เสาะทางกลับหนา เดินไปเดินมา หลงทางเขี้ยว
 ข้ามฝั่งถนน ลัดตึกใหญ่หน้อย กลับไปกลับมา เนอครับ
 กว่าจะปะทาง รถไฟแต่ตัก เสียเวลาหั้น ยืดยาว
 สายสีเขียวครับ นุ่งยัดหนุ่มสาว นุ่งไกลยัดยาว เจ็ดแปดสถานีว่าอัน
 ลงออตรัมหนา ที่เดิมเก่าหั้น ดิดไชน่าทาวน์ เนอครับ
 ส่วนท่าน ผอ. และพรศักดิ์แต่ตัก ซื่อปานะหั้น กาดแลง
 และดอกเตอร์ฤทธิ อยู่หั้นด้วยแถม รอหัวตัวแอม ไปเลี้ยงตุ้เจ้า
 จึงได้แยกกัน เป็นสองกลุ่มเข้า ส่วนกลุ่มหมู่เฮา แอ่วเนื้อ
 ปากันเดินตาม หนทางเอื้อเทื้อ จนถึงข้ามข้าม ลอยบน
 เป็นที่พักขัง ผ่อนคลายกายตัน ของประชาชน ทั่วไปที่หั้น
 มีโต๊ะตั้งวาง นุ่งคิมกินว่าอัน ประดับโคมไฟ ด้วยพร้อม
 มีหลากสีแสง เขียวแดงเหลืองจ้อม น้ำเงินเพิ่มด้วย ความ
 บางจุดกระพริบ ไฟไล่ติดตาม บางจุดข้อความ วิ่งควยเป็นเส้น

ม่วนห่วนตำ ได้มาแอ่วนเล่น มหาทิพย์ป่าไป แอ่วนเนื้อ
 หั้นเขาสดใส ยิ้มแย้มแก้มเทื้อ คงปลอดพวกเสื้อ เหลืองแดง
 สะอาดแต่ ๆ พ่อถ้อยแถลง กฎหมายเขาแสง เขียนขาดเนาข้า
 ผ่อเพ่ซันเขา จากลุงแม่ป้า กิ่งนุ่งเดีวยาว มิดชิด
 แต่้วยร่นกา เตีวยมันขาริด ดิดที่แต่้มแม้ม นัวเดีวย
 จากนั้นเดินลัด ลงร้านก้วยเตี๋ย ตัดออกทางเตี๋ย ที่กองกาตหน้อย
 ผ่อไปผ่อมา เป็นที่เคิมเหยง้อย จึงปี้กกลับมา รอรถ
 คนซ้ามากหลาย เดินกันบัด ๆ เว้นปอบได้ เลยเฮา
 กว่าจะผดปิ่น ไชน่าทาวน้เขา ใจเวลาบ่เบา ถึงป้ายรถว่าอัน
 รอได้สักกา เอสบีเอส.มาหั้น สายเก้าหกหนึ่งเนอ ฟีน้อง
 ก็ปากันกำ การ์ดหน้อยต้องก้อง ตะขิ่นนั้งได้ กูคน
 เมื่อถึงวัดแล้ว บ่ได้หายหน อานน้ำกูคน แล้วปานะเนาข้า
 คำคินนี้หนา พ่อบ้วจื่ออ้า ขอพักผ่อนยาว เนอครับ
 เพราะพูกนี้กา จะได้ลื้อลับ อินโดฯว่าอัน แต่้นอ
 เก้าตุลานั้น ตีห้าแล้วหนอ ต่างคนบ่รอ อานน้ำล้างหน้า
 ส่วนผู้จะไป อินโดเนาข้า ก็เตรียมตัวไป เจ้านี้
 ไปกันสี่คน บ่หลบหลีกลี้ พระครูสุธีหั้น นำทาง
 ตัวซ้าแถมเนอ ตีขอติดตำ พระครูพิธานฯ พระครูสาทรแถมหั้น
 ส่วนกลุ่มที่เหลือ จะย้ายไปว่าอัน ไปพักเขานอน แถมวัด
 เพราะวัดนี้หนา จะมีคนมาพัก ทอดกฐินหั้น เนอนาย
 จึงย้ายไปทิส อุดรตามหมาย ผอ.คำจาย ประสานไว้หื้อ
 ชื่อวัดนั้นกา สมควรยึดหื้อ อุดตมญาณมุณี แต่ตัก
 อยู่จา ชู กัง หงเกียตแม่ันตัก วัดคนไทยหั้น มาเลย
 ส่วนกลุ่มซ้าหน้อย บ่ได้หั้นเห จันเจ้าแล้วเด ก็เดินทางเจ้า
 นั้งแท็กชีไป ซางฮีแบบเบ้า อาคารหนึ่งเนอ ท่านครับ
 เวลามันเหลือ แถมมากมายนัก จึงไปแอ่วนเล่น ก่อนเนอ
 อาคารสามปิ่น ที่คอกเตอร์เสนอ ไปผ่อเตื้อเนอ เขาสร้างตีบอดปี้
 จากนั้นรับตัว เครื่องบินที่ได้ จองเมื่อกรกฐา เมินแล้ว
 พระครูสุธี พอราร่างแล้ว ปาเช็กอินเข้า ไปรอ
 ลิบเอ็ดลิบครับ เคร ื่องบินออกหนอ สองซัวโฆงนอ ถึงยอกฯที่หั้น
 ชื่อเต็มนี้้นกา ขอกจากรัด้าว่าอัน ประเทศอินโดฯ แม่ันตัก
 เครื่องลงสนาม อะดิสุทจิบโต้ครับ กิวเซตสามเจ็ดหนึ่งเก้า เนอเฮา

เมื่อได้สะแต้ม ผ่านเข้าเมืองเขา โรงแรมเขาเอา รถมารอถ้า
 พระครูสุธี ได้ของล่องหน้า เมื่อสามเดือนก่อนนา ฟีน้อง
 จากนั้นรถเขา ปาเฮาเพื่อนพ้อง ไปจุดหมายหัน โบโร
 46 กิโลเมตร ไกลนักอีกโข โบโรพุทโธ ที่จะกราบไหว้
 บ่ายสองโมงปลาย ถึงโรงแรมได้ เก็บกระเป๋าเฮา เข้าพัก
 ราชธานี โรงแรมแมนตัด ห่างจุดหมายหัน หน่อยเดียว
 แล้วแอวเลขครึ่ง อยากผ่อนแลเหลียว เข่าบ่หื้อเดียว รถไปส่งหื้อ
 สองร้อยเมตรปลาย ที่จะยึดหื้อ ถ้าเดินกำเดียว ถึงครึ่ง
 ให้นำส่งถึง ค่านซื้อตัวแต่ดัก ๗ แล้วหาซื้อน้ำหัน ก่อนนอน
 ของแพงแต่ ๆ ขวดหมื่นเป็นถ้ำ เป็นเงินเขานา รูเปียะว่าอัน
 ถ้าแลกเงินไทย สองร้อยห้าสิบบหัน ต่อหนึ่งบาทไทย เนอครึ่ง
 แต่การอุ้งจำ บสู่เรื่องแต่ดัก จึงสัวะละหัน บ่เอา
 ที่ขายตัวนั้น ถ้าเงินของเขา แสนสองพันเฮา ถ้าเข้ากราบไหว้
 ถ้าเป็นเงินเหรียญ สิงคโปร์ได้ ชาวห้าเหรียญเนอ ฟีน้อง
 แต่ถ้าเงินดอลลาร์ สหรัฐม่อน ๆ สิบบสองยูเอสหัน เนอนาย
 เมื่อเปรียบเทียบแล้ว สิงคโปร์แพงหลาย เทียบเป็นเงินไทย หกร้อยว่าอัน
 แต่ถ้าเงินดอลลาร์ สหรัฐหัน เทียบเงินไทย สิร้อย
 คณะหมู่เฮา จ่ายแพงเล็กน้อย จ่ายเป็นเหรียญหัน สิงคโปร์
 ผอ.เฮานั้น เจ็บใจนักโข เสียรู้แจกโต อินโดที่หัน
 จึงปากันกัน กาแฟฟรีว่าอัน น้ำเปล่าแถมตวย เก็บยึด
 จากนั้นเข้าไป เขตราชวัตร ที่เขากำหนดหื้อ เป็นแดน
 นั่งรถรอบวัด หนึ่งรอบตามแผน แล้วเดินผ่านแดน ขึ้นประตูหัน
 โบโรพุทโธ ถิ่นพุทธเขตชั้น วิหารใหญ่โต แต่ดัก
 ชื่อเรียกของเขา โบโรบุร์ครับ สำเนียงแจกเจ้า อินโดฯ
 แต่คนไทยนั้น ออกเสียงไม้ไ้ โบโรพุทโธ ศักดิ์สิทธิ์แมนหมั้น
 พุทธสถาน โบราณที่หัน สี่เหลี่ยมจตุรัสเนอ ฟีน้อง
 สูงสี่สิบบสอง เป็นที่แซ่ซ้อง นับเป็นเมตรหัน เนอนาย
 กว้างยาวค่านละ สิบบเอ็ดเมตรปลาย ฟืนที่เรียงราย ร้อยชาวสามตารางเมตรว่าอัน
 อยู่ต่อมาแถม ภูเขาไฟที่หัน ระเบิดลาวา พ่นทับ
 ฟ้าฆ่าผ่าแถม ผีฆ่าค้ำซัด ยอดกุดเหลือสั้น ลดลง
 เหลือสามสิบบเอ็ดเมตร บ่มีพระสงฆ์ เป็นที่ดำรง พุทธรูปหินเจ้า
 เขาได้อาหิน ลาวามาเข้า แกะสลักงาม หยค้อย

ตั้งทุกทิศทาง ตั้งรอบเป็นร้อย บางองค์ครบถ้วน สมบูรณ์
 แต่บางองค์นั้น เสียรขาดหายสูญ บางองค์ภายใน เขาซ่อมแซมหือ
 แต่บางองค์หนา ที่ได้ยึดหือ พระกรหักลง ชำรุด
 เขาแกะสลัก กันเป็นชุด ๆ ถ้าหากพอได้ กอขยง
 ตามฐานของจีน แกะภาพสร้างแปง เป็นการแสดง พุทธศิลป์หัน
 ถ้าพอใกล้ ๆ เหมือนบัวบานว่าอัน ดอกใหญ่บาน ๆ แต่ตึก
 ถ้าพอหือดี ภาพมีมากนั้ เป็นมหายานหัน เนอนาย
 ผู้สร้างเขานั้น มีจุดมุ่งหมาย เป็นจีนเรียงราย เป็นสามแม่่นหมั้น
 จีนหนึ่งนั้นหนา เป็นฐานยึดหมั้น เปรียบกามภพเนอ ท่านกรับ
 มีอยู่สามภูมิ ประมุขิต้านับ วิมะลาหัน แถมตวย
 ภูมิสามนั้นแต่ ประภาการิสดสวย จีนนี้แน่นตวย เป็นฐานเก้าหัน
 เป็นที่อยู่คน ติดกำแพงคูนว่าอัน มีกิเลสรวม มากนั้
 ส่วนจีนที่สอง รูปภพแต่ตึก มีสี่ภูมิหัน เป็นแดน
 ภูมิหนึ่งแต่นั้น อรจิสมติสุขแสน ภูมิสองเป็นแดน สุทฺธชัยแม่่นหมั้น
 ภูมิสามนั้นกา อภิมุขิวาอัน ภูมิสี่นั้นนา ทูรงคมากรับ
 เป็นที่อยู่ของ พวกสร้างบุญนั้ รักษาศีลด้วย ดิงาม
 ส่วนภพสามนั้น มีภูมิเป็นสาม เรียงตามภูมิธรรม อรูปภพเนอเข้า
 หนึ่งอะจะละ สอง สุทฺธมติเอกอ้า สาม ธรรมเมฆา แ
 เป็นที่อยู่ของ ผู้มีบุญนั้ ที่หมคกิเลสหัน ทุกคน
 เขาสร้างเอาไว้ พอแล้วน่าสน เป็นการสอนคน หือทำดีเต้าอัน
 ที่นี้้นนั้นหนา แยกกันแม่่นหมั้น ต่างรูปต่างไป ต้ามมัก
 ต่างรูปต่างใจ ต้ามแต่แต่ตึก จะกราบบไหว้ ก่อนกา
 รือสมาธิ ปฏิบัติก่อนหนา รือถ้ายรูปกา ไผบ่ได้ห้าม
 เขาได้ศึกษา ศิลปะที่สร้าง มันพ่องดงาม แต่ ๆ
 เป็นพุทธศิลป์ นับบอบบ่แป้ จึงถ้ายรูปหัน ไปตวย
 ส่วนที่องค์พระ สมบูรณ์สดสวย สมาธิตวย สวคมนตรีแถมหัน
 บางจุดคนหลาย ก็ผดสอดคั้น ข้ามไปตางหน้า แต่ตึก
 แล้วก้อยเดินหน วนมาใหม่กรับ เมื่อคนห่างหัน แถมกำ
 คนแ่อวมากนั้ ทำกิจกรรม กลุ่มไผกลุ่มมัน บ่เหมือนกันเจ้า
 หมู่แขกโปกหัว บ่ไหว้พระเจ้า ถ้ายรูปบ่ตวย เท่านั้น
 แขกบ่โปกหัว ฝรั่งเศสจีน บางคนก็ไหว้ ปู่จา
 แต่บางคนนั้น บ่กระดิกหูหา ถ้ายรูปเต้าอันกา ชุมเก็บภาพหัน

ตึก

ส่วนไทยและจีน กราบไหว้แม่หมั้น เคารพบูชา พุทธะ
 กลุ่มเยาวชน บางกลุ่มไหว้พระ บางกลุ่มบ่ได้ ไหว้เลย
 เดินชมรอบทิศ สมาธินิ่งเฉย สวดมนต์ตั้งเกย จนหน้าใจข้า
 จันเกือบห้าโมง ลงมาด้านหน้า มันถึงเวลา ปิดแล้ว
 จึงได้จวนกัน พ่อร่าร้างแล้ว คณะหมู่ข้า กลับลง
 มีทางบังคับ ห้ามเดินหลบหล่ง มีหนทางลง ที่เดียวเท่าอัน
 ออกจากแดนฐาน ลัดสนามรถหัน เวะซื้อเกสซ์ ก่อนครึ่ง
 ชุดละหมื่นหนา หน้าตาเล็กเล็ก มันยังแพงไป เนอเฮา
 แต่พอเทียบกับ เงินไทยตำเถา สี่สิบเนอเฮา หมู่อาวเจ้าข้า
 แล้วออกสนาม โบโรแหล่งหล้า กลับโฮเต็ล ที่พัก
 เขาปิดประตู รอคูร์ว้ครึ่ง ตามคนถิ่นนั้น เขาทำ
 ขณะเดินปีก ชมกิจกรรม ที่ใกล้หนทาง ไปโรงแรมที่หัน
 เขาขายเกสซ์ ข้างตางว่าอัน ก็แะลองจิม ผ่อครึ่ง
 เกสซ์กลิ่นหอม อร่อยแต่ตัก เกสซ์แขกน้อย นาลอง
 แล้วเข้าที่พัก อาบน้ำจัดของ นอนกับท่านรอง พระครูพิธานว่าอัน
 ส่วนพระสหาย สาทรหัน นอนกับ ผอ. แม่ันตัด
 เปิดสองห้องหนา ห้องละสองรูปครึ่ง ราคาเก้าแสนหัน เนอเฮา
 คำรรับนั้น สองแสนเงินเขา รวมถึงหมคเฮา ล้านเอ็ดว่าอัน
 สองหม่ปล่าย ๆ เจ้าของโรงแรมที่หัน ไปนั่งอู่คุย ดวยครึ่ง
 เล่าเรื่องเล่าราว โบโรแต่ตัก ผอ.ท่านอู่ คู่ฟัง
 ส่วนตัวข้าแต่ นอนพักเหยียดหลัง บ่ได้ไปฟัง เขาคุยอู่หัน
 ที่สิบตุลา เจ้ามาวว่าอัน ดีสี่เก็งเนอ ปลูกลูก
 โดยท่าน ผอ. ก๊อกระตุ้กัก ๆ หื้อลูกล้างหน้า แปรงฟัน
 เพราะเดินทางเจ้าดีห้าไปกัน เพื่อไปหื้อตัน เช็คอินก่อนหน้า
 เพราะทางมันไกล หนึ่งชั่วโมงเนอข้า ที่ใช้เดินทาง ไปนั้น
 เมื่อรถมาถึง ก็ออกลั้ง ๆ ไปสนามบิน เลขเนอ
 หกโมงแต่ตัก บ่หลับบ่ผลอ ก็ได้ไปเจอ สนามบินว่าอัน
 ก่อนจะเช็คอิน หากินก่อนหัน เพื่อจะสบาย ตุ่นต้อง
 ร้านข้าวบ่หมี เลขเนอพี่น้อง ต้องกินกาแฟถ้วย หนมปัง
 ผอ.สั่งครบ สี่ที่ดวยกัน เพื่อจะหื้อมัน ตุ่นต้องว่าอัน
 ขณะนั้นหนา โยมที่อยู่หัน ขอถวายกาแฟ เหล่านี้
 ข้าเอาข้าวหนม ถวายดวยบ๊วยจี หนมปังแผ่นก้อม ซองงาม

เมื่อฉันเสร็จแล้ว ปั่นปอนหื้อตำม สุขภาพดีงาม สมเป็งเผ็ดหน้า
 จากนั้นเช้คอิน ออกอินโคแหล่งหล้า สู่สิงคโปร์ แต่ตัก
 เครื่องออกเจ็ดโมง ตามโปรแกรมครบ สองชั่วโมงหัน ถึงนอ
 เทียวบินเทียวนี้ คิวแซตแมนหนอ เอฟดีเต้นอ 3718 หั้น
 สิบโมงสี่สิบ จึงได้สออดัน ถึงสิงคโปร์ แต่ตัก
 ลงสนามบิน ชางฮีหันครบ แล้วสะแต้มเข้า สู่เมือง
 เมื่อเสร็จเรียบร้อย พ่อทองคำเหลือง ผอ.ปาเวียน เดินแอ่วเล่นเล่น
 ไปอาคารสอง จะกินหมีเส้น แต่มันแพงเกิน ยิ่งล้ำ
 จึงปากันกิน ข้าวมันไ่ก้นั้น จานสี่เหรียญหั้น เนอนาย
 ผอ.ท่านเลี้ยง จัดซื้อถววย กินแล้วคุษาย ไปเอ็มอาร์ที.ว่าอัน
 เพื่อไปตวยตำม ชุดที่รอหั้น วัดอุตตมณญาณ ปูนเนื้อ
 เวลายังเหลือ มีแถมป่าเลื้อ กะจะแอ่วก่อนหั้น เต้นา
 ซ้ำหาที่เก็บ กระเป๋ามีหนา จึงต้องลีลาเข้าวัดก่อนหั้น
 ลงจากรถไฟ ขึ้นแท็กซี่สออดัน จนถึงอุตตมณญาณ วัดครบ
 แท็กซี่ใจดี สดางค์บับรับ มาส่งถววยหื้อ ฟรีฟรี
 จึงสวดบนรถ ปั่นปอนดีหลี หื้อเขาโชคดี พันภัยตางหน้า
 จากนั้นเก็บของ เข้ากุฏิเนอซ้า เขาจัดที่นอน หื้อพัก
 ถามหากลุ่มของ มหาทิพย์แต่ตัก เขาบอกรบอยู่หั้น สักคน
 ไปแอ่วตะเจ้า คงไปหลายหน ถ้าค่าแล้วคง จะกลับป้อกหน้า
 ขณะนั้นหนา ผอ.เวลาเนอซ้า ป้ายสองโมงตรง แต่ ๆ
 จึงจวน ผอ. ปาแอ่วแถมเหล็ก หื้อมันคุ่มด้วย ที่มา
 ท่านจึงบอกแป๊ะ ไปสวนสัตว์หนา จากหนึ่ไปนา บ่ใกล้บ่ไกล
 จะไปนั้นหนา พระดมเขาได้ บอกหื้อรดไป ส่งเตื่อะ
 โรเจอร์ นั้นหนา อาสาเด็กเมือะ ส่งถึงสวนสัตว์หื้อ กำเดียว
 จึงได้ขึ้นรถ โรเจอร์เป็นเกลียว บ่ต้องไปเดียว ขึ้นเข้าที่วิวว่าอัน
 ตั้วเข้าชม สิบแปดเหรียญหั้น คนแอ่วคนชม มากนัก
 ดึงยาวชน คนใหญ่ลัก ๆ เด็กตัวน้อยหน้อย ก็มี
 มีสัตว์ชะปะ แรดจ้างเสื่อหมี วอกกางชะนี นกยูงนกส้อม
 นกกดตำเหย เก้งกวางตัวป้อม หมูป่านอนซา เขี้ยวไว้ง
 อูรังอูตัง วิดวิงโด้งโก้ง ใต้ตวยเครือเส้น เถาวัลย์
 เพนกวินแสนรู้ แมวน้ำผกผัน พะยูนสำคัญ มุดน้ำเล่นเล่น
 ได้ผ่อได้ดู สร้างความตื่นเต้น สวนป่าร่มเย็น เนอครบ

ฝากการแสดง จ้างแสนรู้แต่ตึก คนมีมากหน้า ฝากอวย
 เต็มเหยียด ๆ บ่หอดดถอย กล้างป่าในคอย คนยังเต็มหัน
 จบการแสดง จ้างแล้วว่าอัน ก็เดียวแอ่วเล่น ต่อไป
 บ่ายสี่เก็งครับ นับไปบ่ใกล้ เขาเชิญเข้าไป ที่สะแปลชว่าอัน
 ฝากการแสดง แมวน้ำที่หัน เพนกวินแถมด้วย เนอครับ
 ห้าโมงเก็งหนา ก็จบแต่ตึก จังปึกปือกเต้า คินรัง
 ใช้บริการรถ ตำรวจเขาหวัง บ่ใช้สตาจค์ ใจการ์คับตรหน้อย
 ใจรถเมล์สาย 927 เป้งป้อย ไปลงหงเกียด ปูนครับ
 หนึ่งทุ่มปล่าย ๆ ก็เข้าไปวัด อุดตมณญาณมุณีหัน เซานอน
 ปานะอาบน้ำ หยุดการเดินจร พักหลับพักผ่อน เอาแรงก่อนหัน
 คำคินนี้หนา หลับดีว่าอัน เพราะเมื่อกลางวัน แอ่วล้ำ
 11 ตุลา เจ้ามอาบน้ำ ตึมนมกล่องหน้อย หนึ่งอัน
 แล้วเช็คกล้องไว้ ถ่ายกิจกรรม ที่วัดจัดทำเก้าโมงที่หัน
 เจ็ดโมงเก็งมา ฉันเจ้าว่าอี วัดเขาถวายนอ จัดน้อม
 เก้าโมงแล้วหนา ก็ลงไปพร้อม ในโบสถ์ที่หัน ร่วมงาน
 ศึกษาแนวคิด ฝากอุดมการณ์ ที่วัดชักนำ เผยแผ่ว่าอัน
 ชาวสิงคโปร์ สวดมนต์จันจัน สำเนียงชัดเจน แต่ ๆ
 นึกว่าคนไทย ที่ไหนแต่ไหน เป็นคนเป็นหัน เต็นอ
 ทำวัตรเสร็จแล้ว ฟังเทศน์แถมหนอ ตั้งใจเต็นอ สงบจันสู
 เทศน์จบแล้วหนา ต่างก็กล่าวอู้ วิเคราะห์หลักธรรม ด้วยพร้อม
 ถวายสังฆทาน สมาธิน้อม ปฏิบัติร่วมด้วย จริงจิง
 จากนั้นวังวัด เข้าวัดด้านหลัง ช่วยกันจัดทำ อาหารน้ำข้าว
 สิบเอ็ดเก็งนอ ถวายเพลตุ้เจ้า ตามเวลาเพล เขานัน
 ภาคเจ้าจบลง กิจกรรมเจื่องจัน ภาคบ่ายที่หัน แถมกำ
 บ่ายสองเนอครับ ที่ยะประจำ วันอาทิตย์ทำ บ่เว็นหลิกได้
 บ่ายสองแล้วหนา ก็ไปผ่อใกล้ ที่บนศาลา ปูนครับ
 อยู่จันที่สอง เขาเรียนแต่ตึก อภิธรรมเจ้า ยอดธรรม
 ครอบาท่านพระ สอนเป็นประจำ ทุกอย่างเขาทำ เตรียมเองจูดัน
 น้ำชากาแฟ น้ำแข็งป้อป่าน ใสในตู้เย็น แก้อ้อน
 ต่างคนตั้งใจ ศิกขาม้อนม้อน ถึงแก่นแห่งข้อ ตัวเอง
 ได้หันวิริยะ พากเพียรเจ้ง ๆ วันหน้าไทยเอง จินคงสอนหื้อ
 จากนั้นเดินจร ไปผ่ออือหือ ลิตเติ้ลอินเดี่ย แต่ตึก

ท่านฤทธิชัย ไปได้เนอครับ นั่งเอ็มอาร์ที. หั้น ไปชม
 เพื่อไปสอดเสาะ ของฝากเหมาะสม ผอ.เอ๋ยม ว่าถูกว่าอัน
 ลงเอ็มอาร์ที ลิตเติลอินเดียหั้น แล้วก็เดินไป แอ่วลัด
 ตั้งแต่แอ่วมา กำลังหั้นครับ ที่สกปรกอัน นั้นนา
 คือชุมชนนี้ สกปรกแต่หนา ที่แอ่วผ่านมา สะอาดสะอาด
 คนเป็นสิบพัน เต็มกองเต็มบ้าน เป็นแขกอินเดีย ในนี้
 เดินแอ่วตามกอง ลัดคาค่อจี้ เขาขายที่หั้น มากมาย
 เสื้อผ้า ของใจ ของกินหลากหลาย เครื่องประดับยิ่งจาย มีขายหมดเสี้ยง
 เสาะไปสอดมา ปร้านเลื่อนเกลี้ยง หันนาพิกาคี น่าซื้อ
 จึงแวะเข้าไป ก่อนเขาจะรื้อ ปิดร้านว่าอัน เนอเฮา
 ไปได้ของฝากครบ หื้อลูกหลานเขา ส่วนของตัวเฮา ยังหาบได้
 ลิตเติลอินเดีย เดินใกล้ใกล้ ผดมุดตาฟา แต่ตัก
 เป็นห้างเปิดขาย ชาวสี่ชั่วโมงครับ มีหมดมีเสี้ยง ทั่วไป
 เดินห้างทั่วครับ ทุกจันมีไหน ก็ปากันไป เดินแอ่วเล่นเล่น
 เดินจนปอหลง มึนงงตื่นตื่น วกลงไปเวียนมา ยิ่งนั๊ก
 ปอลงได้หนอ ก็ผ่อเล็กลัก ข่าหลงทิศหั้น มึนงง
 ท่านดอกเตอร์ฤทธิ และพรศักดิ์ป่าหลง จะไปแอ่วลง ไชน่าทาวน์ว่าอัน
 เดินไปเดินไป ยิ่งหลงจันจัน วกลงไปเวียนมา หลายลี้ม
 จะขึ้นรถไฟ บัตรเงินหมดลี้ม เติมบ่จ่างได้ สักคน
 จึงจวนกันว้าย นั่งแท็กซี่สักหน ดกลงทุกคน ก็วกลงออกหั้น
 คนนั๊กคนหลาย เป็นหมื่นว่าอัน เกิดแท็กซี่กา บัรบ
 ย้ายโมงก็ตาย มั่นตึงบัรบ บ่ฮู้เป็นอัน จาใจ
 ชั่วโมงกว่าครับ จึงได้ถอดใจ จวนกันปี้กไป รถไฟว่าอัน
 กันเดิมเงินกัน แต่บ่เป็นหั้น คนมาต่อคิว ก็นั๊ก
 กันไปกันมา แยกราคาญครับ จึงลัดคิวหั้น ช่วยทำ
 ซ้ำท่านพรศักดิ์ ไบสิบหนานา แต่เดิมสตางค์ สามเหรียญเนอเจ้า
 เครื่องมันบ่กิน บ่อ่านเงินเข้า มันเกินเครื่องทอน แต่ตัก
 เครื่องมันจะทอน บ่เกินห้าครับ แจกช่วยจ่ายหื้อ บ่ตาย
 จึงได้ขึ้นรถ เอ็มอาร์ทีสาย สีม่วงเนอนาย สีป้ายลงหั้น
 ที่ออตริ่มหนอ ต่อรถไฟแถมอัน สายสีเขียวเนอ ฟีน้อง
 ไปจูหรงหนา คนก็เซาะซ้อง ต้องยืนยาวหั้น เนอเฮา
 แปรป้ายเนอครับ ถึงจูหรงเขา ต่อรถไฟแถมเฮา สายสีแดงแถมหั้น

เจ้าชูกังเนอ ที่เป่าหมายหมั้น สุดเขตแดนลง เข้าวัด
 ขณะเดินทาง รถไฟแต่ตึก หันหลายอย่างหัน เต็ม
 คนเต็มบ่ด ๆ จีนแขกไทยหนา ฝรั่งเศสมา นั่งยืนทุกก้า
 บางครั้งเอ็นดู คนเฒ่าแก่หัน เป็นยืนยาวเมิน แต่ ๆ
 บางช่วงบางตอน มันเหม็นจีแฮ้ เขายืนยึดหื้อ จีบบน
 แต่หนุ่มสาวนั้น เขาตึงบ่สน ยืนกอดชบจม บ่อยเผ็ดหน้า
 บางคู้้นหนอ ใจคู่งงกล้า ลูบถันนามม คู้ช้อน
 บางคู้ก็มา ลูบคลำไก่อ้อน โอบกอดมือคั้น ชุกชน
 บางคู้ก็เด็ด ไฟฟ้อบ่สน ปล่อยถันไต้ลม หัวคั้นเสื่อผ้า
 บ่อยฟ้าดิน คนอยู่ส่องหน้า พ่อแม่อาวอา พี่น้อง
 รือว่ามันเป็น วัฒนธรรมแซ่ซ้อง ของสิงคโปร์หัน แต่เดิม
 รือจะอวดกรับ หื้อคนมาสน ว่าข้าทุกคน อิสระเนอข้า
 รือว่ามันเป็น กลุ่มเหลือเคนเผ็ดหน้า หันเขาสับรอย ลายพร้อย
 ผู้ใหญ่ตั้งหลาย ต่างเฉยซ้อยร้อย เหมือนบ่มีหยังหัน อันใด
 ฝรั่งเศสแต่ เสาบ่สงสัย เพราะมีทั่วไป ทุกคนรู้
 ถึงเจ้าชูกัง สุดซ้อยที่หัน ก็ลงรถไฟ เนอกรับ
 ท่านฤทธิชัย แยกไปแต่ตึก ไปซื้อปานะหัน เนอนาย
 ส่วนที่เหลือนั้น เขาที่วิวที่หมาย ไปรอคำจ่าย ฤทธิชัยตางหน้า
 ลงจากเข้าที่วิว ออกบ่ได้เนอข้า บัตรหมดตังค์ เรียบร้อย
 แตะปุมใดใด ไฟแดงพะร้อย บ่ฮู้จะยะ อย่างใด
 ในขณะนั้น สาวน้อยหน้าใส เดียวลงบันได เข้ามาที่หัน
 กะจะออกตาม ดวยกันว่าอัน จะแทรกตัวไป แต่ตึก
 แต่บัตรของเขา ก็ไฟแดงวะวับ ก็เลย บ่ได้ ออกไป
 หันเขาเช้คบัตร เงินยังเหลือหลาย เขาก็โวยวาย กดเครื่องเปิดฮู้
 เพื่อแจ้งช่วยเหลือ จากเสียงที่ฮู้ ว่าควรทำอย่างใด แต่ตึก
 ขณะนั้นหนา ประตูเปิดบ่บ จังร่นออกหัน กำเดียว
 ้วยฮ้องพรศักดิ์ เขาซำบ่เหลียว ใด้ออกคนเดียว ประตูปิดจ้อย
 แต่สาวน้อยกา ก็จ่ากล่าวถ้อย บ่หยุดโวยวาย เตื่อกรับ
 ประตูที่ไหล เปิดออกแถมบ่บ บอกพรศักดิ์หัน ร่นมา
 กวักมือเรียกฮ้อง พระครูพิธานแถมหนา ใครใจออกมา ประตูเปิดแล้วหัน
 เมื่อผดป็นหนอ ก็เดินสอดคั้น ซ้ำมถนนไป เข้าวัด
 ส่วนฤทธิชัย เงินมีในการ์ด เขาออกมาได้ สบาย

เมื่อมาพร้อมครบ ก็บำรุงร่างกาย ปานะเต็มไป หายหิวก่อนหัน
 แล้วอาบน้ำกั้น พักผ่อนว่าอัน หลับหล่มหลับดี แต่ตึก
 วันที่ สิบสอง ตุลาคมเนอศรีบ คีห้าเก็งหัน พอดี
 ก็ลุกอาบน้ำ เตรียมกลับดีหลี จัดกระเป๋าคี ของใส่หื้อเสียง
 เจ็ดโมงเก็งหนา พอไบน้ำเกลี้ยง ไปฉันทเจ้าเนอ ฟีน้อง
 เมื่อฉันทแล้วหนา อิมพีเต็มต่อง ก็อำลาเจ้า กุฎี
 ดิงจุมหมู่พระ แม่ครัวดีหลี แล้วแจกของคี ค้ายผูกมือว่าอัน
 แแปดโมงปล่าย ๆ แเท็กซีมาหัน มารับหมู่เฮา เนอศรีบ
 ขอท่านพระธม เขาโทรบอกนัด หื้อแท็กซีหัน เนอเฮา
 เก้าโมงกว่าเน้อ ถึงสนามบินเขา ซางฮีที่เฮา จะกลับป้อกบ้าน
 นั่งอู้นั่งจำ แอ่วเดินจุด้าน เพราะมารอเมิน ยิงล้ำ
 สิบโมงปล่าย ๆ หากินข้าวน้ำ สนามบินที่หัน นั้นกา
 กั้นหมี่ถ้วนน้อย รสชาติเด็ดหนา เหลียวพ้อราคา จนป้อสะคั่ง
 สามจุดหกเหรียญ แป้งหน้ายี่ฮุง แปดสิบหกไทย แม่่นตัด
 กินข้าวแล้วหนา ก็รับตัวศรีบ ไปเช็คอินเข้า ภายใน
 หาซื้อแฟลชไดร์ฟ ที่มันถูกใจ ที่เขาขายใน แอร์พอร์ตที่หัน
 ก็ไปเจอะเจอ แปดจิกว่าอัน สามสิบสองเหรียญเนอ ฟีน้อง
 คิดเป็นเงินไทย เจ็ดร้อยต่องก้อง ปล่ายสี่บาทหัน เนอเฮา
 เพราะว่าวันนี้ ค่าเงินของเขา อ่อนตัวกว่าเฮา ชาวสองบาทหัน
 แล้วก็เดินไป รอเครื่องว่าอัน ที่ดีสามหก แม่่นตัด
 นั่งรอจนถึง บ่ายสองแน่ชัด สี่สิบว่าอัน แลมก่า
 เทียวบินเทียวนี้ เป็นเทียวประจำ เอฟดี เลขล้า สามห้าศูนย์สี่หัน
 ขณะเหินหวา ดันฟ้าเมฆคั่น หันวิวสวยงาม ลุ่มพิน
 แต่บางช่วงหนา ฝนตกคะครั้น ฟ้าฮ้องเม็บด้วย เสียงคราง
 อากาศมืดมิด เครื่องดันลัดกล้าง ตกหลุมเป็นกำ ห้ามเดียวพ้อหื้อ
 บ่ายสามสี่สิบ เครื่องลงบื้อ ๆ สุวรรณภูมิ แม่่นตัด
 เดินเข้าเช็คอิน ยืนส่งเล่มพาสฯ หื้อ ตม.หัน ผ่านแดน
 จบการแอ่วศรีบ สนุกสุขแสน เจ็ดวันเป็นแดน ตามแผนครบถ้วน
 แอ่วสิงคโปร์ อินโดบ่ควัน โบโรพุทโธ เมืองยอกฯ
 แต่เงินมันเหลือ เมื่อได้ต้อกถือก๊อ จึงนำแลกหัน ก่อนนอ
 ตัวเครื่องกลับนั้น สองท่มสิบหนอ สี่ซัวโมงนอ มันเมินแต่ไป
 พระครูพิธาน จวนไปบ้านฮ้าย ที่บึงกุ่มเนอ เพื่อพัก

หนึ่งทุ่มก่อนมา ตันกลับเต้ตัก บ่ต้องกลัวหั้น วิตเลย
 จิงตกลงกรับ ดิกว่าอยู่เฉย นั้งแท็กชีเลย บึงกุ่มที่ตั้ง
 ได้พักได้เซา อู้จ่าปากด้าน ปานะแถมตาย เต้ตัก
 หกโมงเก็งหนา ปากันลากรับ ออกบ้านน้อยมากหั้น เนอนาย
 เจาซ้าเอารถ มาส่งที่หมาย ฝนก็โปรยปราย รถติดตวยเจ้า
 ถึงสนามบิน เขาก็เรียกเข้า ไปขึ้นเครื่องเลย เนอกรับ
 สองทุ่มสิบหอน เครื่องออกเต้ตัก ฟ้าฝนอ้อยหั้น พรอย ๆ
 ขณะอยู่ฟ้า เมฆฟ้าไหลหลอย บางจุดมีดมอย คำปี้ว่าอัน
 สามทุ่มเก็งหนา ถึงเซียงรายหั้น แอร์เอเชีย เต้ตัก

เที่ยวบินเอฟดี สามสองห้าหกกรับ ทุกถ้วนถ้วนหน้า ยินดี
 ขอบคุณเน้อกรับ ท่าน ผอ.คำปี้ พระครูสุธีฯ ที่ป่าไปว่าอัน
 ขอบคุณขอบคุณ เพื่อนฝูงร่วมหั้น ที่ต่างคองาน ร่วมกรับ
 ขอหื้อสุจี ใจคตินักนัก เงินทองไหลเข้า มาจ
 หื้อทุกคนพ้น ปัจจามิตรศัตร์ มีแต่คนมูทุ เป็นมิตรถ้วนหน้า
 ขอข้อจบลง เค้าอี่เนอซ้า การบั้นทีงาน แอ่วนี่
 ถ้าหากบางคำ มันบ่มลับลี บ่สุภาพด้วย คำใด
 ก็สุมาเต้อะ บ่ได้ตั้งใจ ต้องขออภัย ไว้เหยที่หั้น
 ไว้เหยตีหั้น เตำนีก่อนแหละนายเหย....

พระครูวิมลศิลป์กิจ
 ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒
 เสร็จเมื่อ เวลา ๑๐.๕๐ น.